

הפצצה שאיימו מין ש

ביקשתי שיתנו לי את התפקיד של מסדרת השולחנות בחדר האוכל. כשהייתי מסדרת את השולחנות, היו תמיד הטבחים, וכל עובדי המיטבח, שהם בעצם הגברים הר יחידים בכל בסיס הטירונות. עומדים מר סביב ומסתכלים בי.

■ ■ ■
כ שנגמרה סוף־סוף הטירונות יכולתי לפתור לעצמי את אחת הבעיות, בעיית

במדים ובלא־מדים: פנינה השוראית ופנינה הדוגמנית

כ שהייתי מסתובבת בבסיס, היו כולם כולם מסתכלים עלי. זה אומנם היה מעלה את המוראל של צה"ל, אבל החיילים היו מפסיקים לעבוד, מספרת מי שהייתה עד השבוע טוראית 2584872 פנינה רוזנבלום, אשר השתחררה מצה"ל שיחרור מוקדם, לאחר שיבעה חודשי שרות בלבד. השיחרור המוקדם של פנינה, אחת מ־דוגמניות־הצמרת של ישראל וללא ספק פצצה־המין שביניהן, בא לאחר ניסיונות מספר, בהם ניסתה פנינה את צה"ל וצה"ל ניסה את פנינה — ניסיונות אשר לא עלו יפה. בהסכמה הדדית, החליט צה"ל לשחרר את פנינה, ופנינה החליטה להשתחרר מ־צה"ל. חודשים רבים לפני תאריך השיחרור המיועד, כשהיא בת 19 בלבד.

סיפרה השבוע פנינה לכתב העולם הזה: כשהתגייסתי כבר ידעתי שאני אהיה בלהקה צבאית. קודם עברתי בחינות בהווי ובידור של צה"ל, אבל את הטירונות הייתי

הייתי יחד מדי סנסית בשביל מפקד חיל־האוויר

צריכה לעבור כמו כל חיילת. היה לי קשה בטירונות. לא היו לנו מסעות או אימונים קשים, לא זה היה הקושי. הקושי העיקרי היו המדים, והביקורת שהעבירו עלי כל הבנות שם.

המדים זה דבר נורא. אני לא רגילה ללכת עם בגדים שאינם צמודים אלי לגוף, ובטירונות, המדים היו ממש כמו שק. אני דוגמנית מפורסמת, ואני לא יכולה להרשות לעצמי ללכת כמו שלומפריית. עוד דבר שהרגיז אותי היו העיניים של החיילות האחרות שהיו איתי בטירונות. הן היו מסתכלות על כל מה שאני עושה בעיניים ביקורתיות. שנבעו מקינאה, והיו מתלחשות כל פעם שהייתי עוברת לידן. בעיקר הרגיו אותן שהייתי טירונית טובה, וגם זכיתי בסוף הטירונות לציון טוב. הדבר הכי גרוע היה ביום ביקור הורים. הן בקושי היו מדברות עם ההורים והחברים שהיו באים לבקר אותן, וכולם היו עוסי קים רק בלהלחש: "הנה פנינה רוזנבלום, תראו איך שהיא נראית." מה שהכי אהבתי בטירונות היה המיטבח.

